

1976 Jyoti Sahi (India), De Heer van de dans

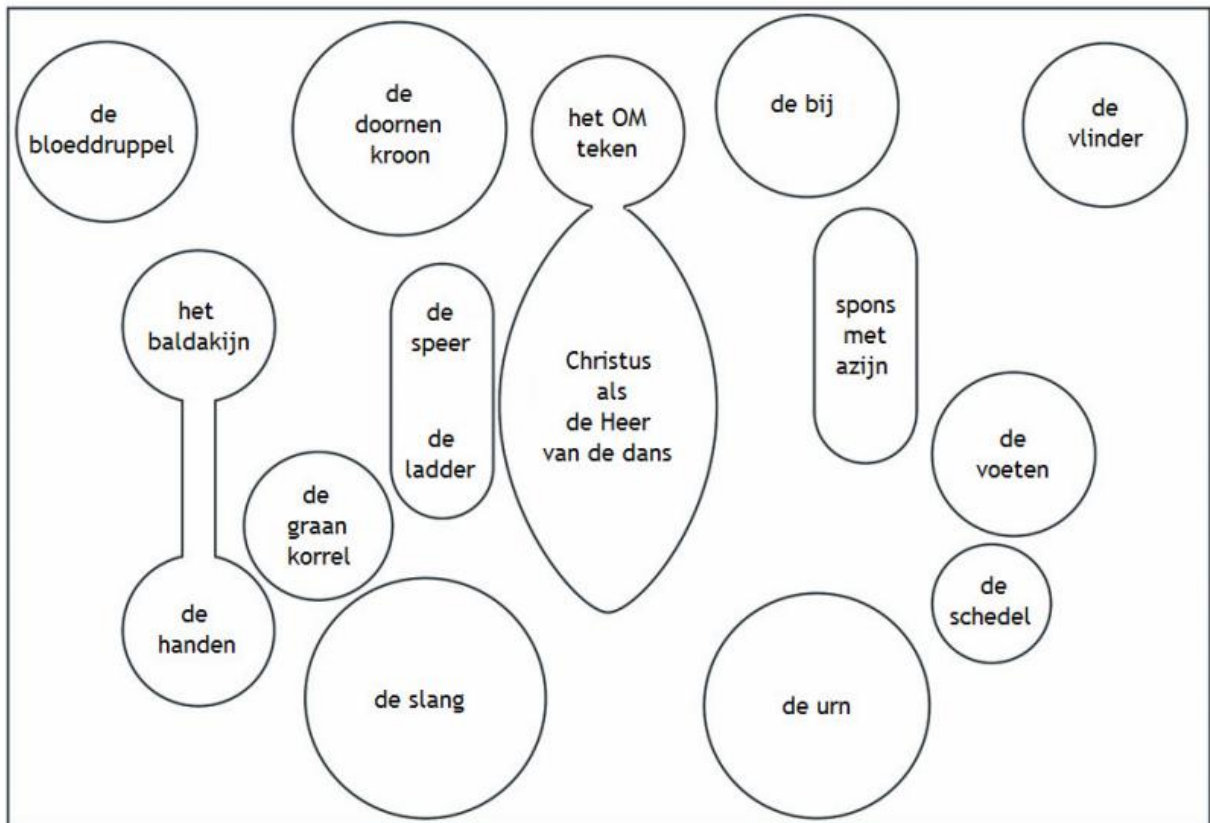
Deze eerste hongerdoek uit de moderne tijd heeft als thema ‘Christus in de levensboom – hoop voor iedereen’. De hongerdoek wordt ook wel ‘De Heer van de Dans’ genoemd. Jyoti Sahi verbindt door middel van symbolen uit het hindoeïsme het lijden en de opstanding van Christus met het lijden van mensen in onze eigen tijd en samenleving. Jyoti Sahi verbeeldt het menselijke verlangen naar en de hoop op opstanding en het nieuwe leven.

Jyoti Sahi (*1944 in Poona, India) bekeerde zich op 14-jarige leeftijd samen met zijn Engelse moeder tot het Rooms-Katholicisme. Zijn vader was hindoe. Hij studeerde kunst in Groot-Brittannië, maar keerde daarna terug naar India, samen met zijn echtgenote Jane.

Sahi is onder meer beïnvloed door de dichter Rabindranath Tagore, de kunstenaar William Blake, de benedictijn Bede Griffiths en geïnspireerd door het Tweede Vaticaans Concilie.

Zie ook: <https://www.churchtimes.co.uk/articles/2022/17-june/features/interviews/interview-jyoti-sahi-artist>

Kijkrichting en kleuren

De doek moet van links naar rechts worden gelezen. De donkere linkerkant tekent de tijd vóór de dood van Jezus. Aan de rechterkant op een oranje achtergrond staan verschillende opstandingsymbolen.

Twee kleuren domineren het doek. Met de kleur van as geeft de kunstenaar het medelijden weer. Het oranje, de kleur van het vuur, symboliseert zelfverloochening en wordt als teken van verandering, van een nieuwe schepping gezien.

Rechtsboven een geel vlak: verwijzing naar de verlossing in het eeuwig leven.

De doek eindigt rechts boven in het witte -niet ingekleurde- vlak: de plaats van eeuwig leven.

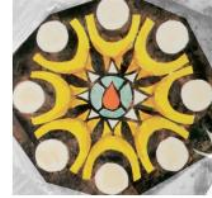
Detailinformatie

Aan de linkerkant drie symbolen, die met verbond te maken hebben: het baldakijn, de bloeddruppel en de slang.

Het baldakijn (←): teken van de komst van het goddelijke en symbool voor het huwelijk. Jezus steekt als bruidegom zijn handen uit om een nieuw verbond met ons te sluiten.

De bloeddruppel (→): symbolen van het lichaam en bloed van Jezus, waarmee kwetsbare mensen worden gesterkt.

De slang (→): Als de golven van het water probeert de slang hogerop te komen om mensen te redden.

Links van het midden drie symbolen, die met het lijden van Jezus te maken hebben: de speer, de doornenkroon en de graankorrel.

De speer en de ladder (→): herinnering aan de doorboring van Jezus aan het kruis. De ladder is een symbool om ons te keren tot God, het ware leven.

De doornenkroon (←): de kroon is geschilderd als een bloesem, symbool van nieuw leven. De drie spijkers zijn de ogen van de god Shiva, die de werkelijkheid van het leven doorboren.

De graankorrel (→): de graankorrel moet eerst sterven, voordat hij vruchten voort kan brengen.

In het midden van de doek staan het OHM-teken en de levensboom

De levensboom (←): de ene helft is dor, de andere helft draagt vruchten. Jezus maakt een dansende beweging, verwijzend naar Shiva als Nataraja, die al dansend de ketenen van de slavernij doorbreekt

Het OHM-teken (→): OHM verwijst in het hindoeïsme naar de alom-aanwezigheid van het goddelijke. OHM wordt uitgesproken als 'oam' aan het begin en einde van een gebed, een viering of een schriftlezing.

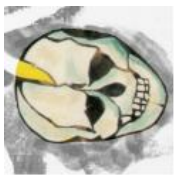
Aan de rechterkant zijn symbolen te zien, die te maken hebben met opstanding

De urn (←): de urn naast de wortels van de boom is de bol van het eeuwig leven: een overvloed aan leven.
De lotusbloem is de bloem van het nieuwe leven en de opstanding. Zij groeit vanuit de urn tot aan de vlinder rechtsboven.

De voeten (←): de voeten van Jezus, die ten hemel opstijgt, volgen de weg van de tak, die tot in de hemel groeit. Voeten duiden in het hindoeïsme op de aanwezigheid van het goddelijke.

De schedel (←): uit de schedel van Adam ontspruit een takje. Door opstanding van Jezus wordt de dood overwonnen, die door Adam in de wereld is gekomen. Alles begint opnieuw te leven.

De vlinder (←): de vlinder op de lotusbloem is een verwijzing naar de opstanding van Christus. De vleugels van de kleurrijke vlinder zijn versierd met ogen: opgestane mensen kunnen weer zien.

Rechts van het midden staan twee symbolen die te maken hebben met verlangen

De spons (→): bovenaan de stok zit een in azijn gedrenkte spons. Die werd Jezus aan het kruis aangereikt, toen Hij dorst had. Zo vereenzelvigd Jezus zich met mensen in nood.

De bij (←): de bij is in de Indiase poëzie het symbool van het verlangen. De gouden honingraat is een verwijzing naar het nieuwe hemelse Jeruzalem.

